

A CONTAMINACIÓN DOS RIOS SAR E SABELA

A contaminación dos ríos Sar e Sabela, a consecuencia dos vertidos urbanos de Santiago segue tan forte como en anos anteriores. A ampliación da planta depuradora de A Silvouta non surtiu os efectos anunciados polo Concello.

O estudo realizado por Adegá, continuación do que se viña facendo en anos anteriores, demostra que as concentracións de materia orgánica, materiais en suspensión, amoníaco e fosfatos están muito por encima das concentracións normais para a vida dos peixes. A situación é grave xá a altura do barrio de Sar, e empeora drásticamente ao paso do río Sar polos barrios de Pontepedriña e Conxo. Neste tramo do río, existen localizados numerosos vertidos directos de águas residuais urbanas, sen tratamento algún. Os resultados indican que nos últimos anos non se ten mellorado a rede de alcantarillado, insuficiente para absorber os vertidos dos barrios.

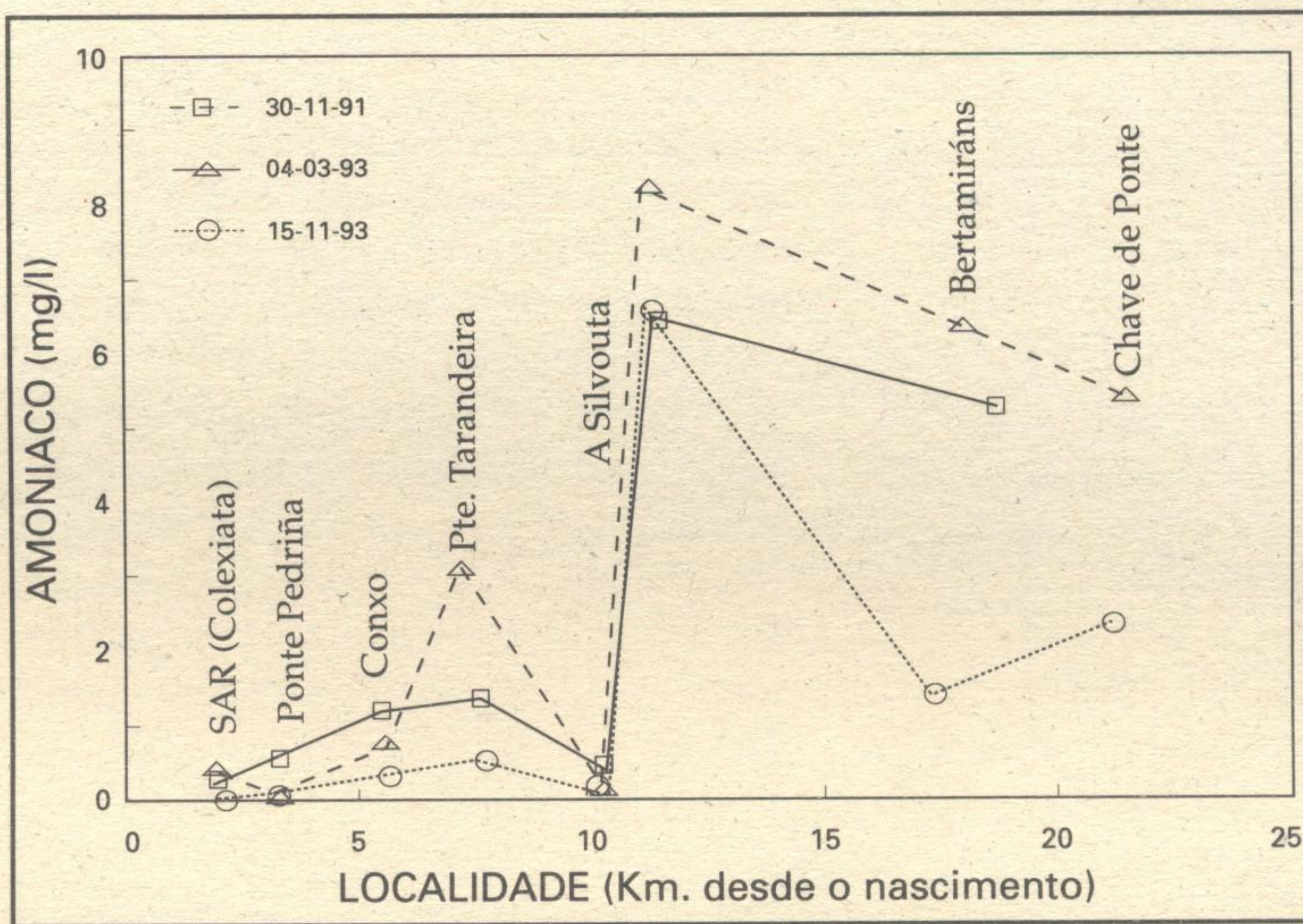
Porén, a situación máis deteriorada dá-se a altura de A Silvouta, onde as águas residuais, tras seren tratadas na planta depuradora, son vertidas ao río. Ante a polémica sobre o funcionamento da depuradora, Adegá indica que non existe o suficiente control por parte do Concello, deixando-o totalmente en mans da empresa concesionaria. Neste mo-

mento, ademais das águas urbanas, envíanse a depuradora de A Silvouta os efluentes do polígono do Tambre, e no futuro está contemplado enviar os lixiviados procedentes do vertedeiro de lixo de nova construción en Piñor. ¿Ten-se feito algún estudo da compatibilidade destes vertidos co tratamento biolóxico da depuradora de A Silvouta?

En calquera caso, o tratamento secundario mostra-se claramente insuficiente e, se se quere recuperar o río Sar, debería-se pensar nun forte tratamento terciario, que permitise a depuración última dos vertidos residuais. A necesidade deste tratamento radica no elevado caudal de vertido en comparación co caudal dos ríos Sar e Sabela.

A raíz do envelenamento de troitas e outros peixes, os responsábeis municipais saíron á pales-

tra afirmando que o concello de Santiago cumpria con todas as normativas de vertido, e que as responsabilidades había que buscá-las no concello limítrofe de Ames, polos vertidos procedentes de Milladoiro. Sen quitar responsabilidade a estes vertidos, e a outros vertidos tóxicos e puntuais de talleres e industrias situadas no concello de Santiago, o certo é que os vertidos urbanos de Santiago son máis que suficientes para manter a situación de deterioro do río. O aporte relativo dos vertidos de Milladoiro á contaminación diaria é máis ben escaso. ■

O perfil de contaminación no río Sar ten variado pouco desde o ano 1991 á actualidade. A contaminación máis forte dá-se precisamente en A Silvouta, á continuación dos vertidos da depuradora. O río non se recupera, águas abaixo, nun tramo de máis de 20 quilómetros.

A CARGO DE MEGASA (METALURXICA GALAICA, S.A.)

NOVO RECHEO NA RIA DE FERROL

MEGASA ten solicitado á Autoridade Portuaria de Ferrol a ocupación de 77.597 m²

de ría, para a futura ampliación da súa factoría. A finalidade non parece estar moi clara, pois significa incrementar unhas catro veces a superficie actual, nun momento en que existen serias dúbidas sobre os futuros plans da empresa.

No aspecto ambiental, supón a desaparición dunha zona de especial interese, e a consolidación do impacto ambiental que esta industria está causando, mesmo empeorando os efectos dos vertidos residuais, ao obstruír co recheo a súa saída e dilución nas águas da ría. MEGASA está catalogada como nociva e

perigosa, e sitúa-se nunha área urbana onde provoca serios problemas de contaminación atmosférica e acústica.

O concello de Narón ten solicitado de MEGASA que presente un Estudo de Impacto Ambiental. Este estudo é obrigatorio por lei para as siderúrxias integrais, pero no proxecto MEGASA non fai referencia algunha ás medidas de carácter ambiental. A Oposición require que o concello sexa máis estricto, indicando que o compromiso de presentar un EIA xá o incumpriu a empresa nunha ampliación anterior. ■